

عنوان مقاله:

بوم گردی، رهیافتی جهت افزایش همگرایی قومی و امنیت نواحی مرزی نمونه موردی: شهرستان های مرزی استان خراسان جنوبی

محل انتشار:

نهمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران و اولین همایش انجمن جغرافیا و برنامه ریزی مناطق مرزی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرتضی اسمعیل نژاد - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه بیرجند

محمد اسکندری ثانی - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه بیرجند

ابراهیم رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

امروزه، بر خلاف گذشته، تنها شکل ایجاد امنیت در مناطق مرزی، استفاده از روش های نظامی نمی باشد؛ بلکه برنامه ریزان و سیاست گذاران در مقیاس جهانی، سعی دارند تا با برنامه ریزی های توسعه محور، اعم از اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و بدون حضور نیروهای نظامی و انتظامی، امنیت نواحی مرزی را تامین نمایند. در این راستا، یکی از راهکارهای کارآمد و کم هزینه، افزایش حس تعلق به سرزمین در مرزنشینان، پیوند فرهنگی گروه های قومی مرزنشین با سایر گروه های قوم ی و در نهایت تقویت همبستگی ملی می باشد. گردشگری به عنوان یک فعالیت رو به رشد، به واسطه اثرات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی گسترده می تواند نقش بسزایی در افزایش حس تعلق به مکان، تحکیم وحدت ملی و بهبود امنیت مناطق مرزی ایفا نماید. در این پژوهش سعی شده است آثار و پیامدهای تاثیرگذار بومگردی در همگرایی قومی و افزایش امنیت شهرستان های مرزی استان خراسان جنوبی که از پتانسیل های قوی و متنوع گردشگری برخوردار است، به روش توصیفی تحلیلی و با بهره گیری از - داده های آماری بررسی و تحلیل گردد. نتایج پژوهش نشان می دهد، بومگردی به عنوان فعالیتی موثر در توسعه شهرستان های مرزی خراسان جنوبی، سبب افزایش احساس تعلق به مکان و تحکیم روابط اجتماعی مردم محل ی و در نهایت موجب ارتقاء امنیت این منطقه گردیده است. همچنین، با استفاده از مدل SWOT نقاط قوت و ضعف و فرصت ها و تهدیدهای پیش روی گردشگری این منطقه مورد بررسی قرار گرفته و پیشنهاداتی جهت توسعه این امر ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، همگرایی قومی، امنیت، شهرستان های مرزی، خراسان جنوبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733582>

